

ambassadøren hjem ved den næste sprængning? Hvorfor vil statsministeren ikke benytte sig af den mulighed for at lægge ekstra pres på Frankrig?

Den australske udenrigsminister har netop udtalt – selv om de har stemt for alle de ting og gjort alt det, de har – at det er vigtigt at opbygge og øge modstanden mod Frankrig for derigennem også at være med til at sikre, at man får et totalt stop i 1996.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil tilføje til det, jeg allerede har sagt, at det, der her bliver spurgt om, ikke vil være det rigtige skridt at foretage. Derfor sagde jeg også nej til hr. Keld Albrechtsens første spørgsmål.

Det, jeg kan lægge til, er, at det er min opfattelse, at der trods disse atomprøvesprængninger, som vi alle dybt, dybt beklager, er en historisk chance, som vi ikke må fortabe, for at få en verdensomspændende aftale og en verdensomspændende traktat i 1996. Og dér vil også den danske regering gøre alt, hvad den kan, for at bidrage til, at en sådan aftale om total atomprøvestop vil lykkes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 572

2) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er det den danske regerings holdning, at lande som Sverige og Finland skal fratages vetoretten i EU i udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, således at de risikerer at blive nedstemt i sager, som berører deres neutralitet, eller som medfører øget spænding i Østersøområdet eller langs den finsk-russiske grænse?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Politiken den 23. november 1995 er den danske regering rede til at acceptere nye afstemningsregler om udenrigspolitiske spørgsmål, således at et eller to lande kan stemmes ned. Dermed accepterer den danske regering altså, at Danmark mister vetoretten på dette vitale område.

Dette er et afgørende skred i udviklingen frem mod en føderalistisk union, som Enhedslisten er imod.

Samtidig vil sådanne nye afstemningsregler bringe lande som Sverige og Finland i en meget vanskelig situation. Hvis de mister vetoretten i udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, vil de ikke længere kunne blokere EU-beslutninger, der bryder med deres neutralitet, eller EU-beslutninger, der skaber øget spænding i Østersøområdet eller langs den russisk-finske grænse.

Keld Albrechtsen (EL):

Ifølge Politiken den 23. november 1995 vil den danske regering acceptere en ny form for flertalsafgørelser om EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik, den såkaldte alle-minus-én- eller alle-minus-to-model, hvilket betyder, at Danmark mister sin vetoret i udenrigspolitikken.

Men jeg har også stillet spørgsmålet for at høre, om regeringen nu helt har gennemtænkt konsekvenserne af et sådant forslag. Det vil jeg egentlig tillade mig at tvivle på. Har man f.eks. tænkt på, hvilke frygtelige dilemmaer en sådan afstemningsform kunne medføre for neutrale lande som Sverige og Finland?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Den danske regerings holdning er, at den kommende regeringskonference skal forberede EU bedst muligt på udvidelsen med central- og øst-europæiske lande. Vi ønsker, at den udvidelse kommer og bliver en realitet. Det er derfor vigtigt, at vi når til enighed om afstemningsregler, der giver EU mulighed for også med så mange nye medlemslande – op imod 30 – at forblive effektive. Derfor gælder det også tilsvarende, at vi i udenrigs- og sikkerhedspolitikken drager omsorg for at have den nødvendige dynamik.

Der er så en række lande, der har peget på muligheden af at indføre et afstemningssystem med konsensus minus en eller to på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område. Et sådant princip, der fastholder det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde som et mellemstatsligt samarbejde, finder regeringen interessant.

Regeringen vil nu i samarbejde med Folketingets partier udforme regeringens oplæg til den kommende regeringskonference. Jeg vil i øvrigt erindre om, at de øvrige EU-lande, herunder Sverige og Finland, selv deltager i regeringskonferencen. Og for Danmarks vedkommende er jeg sikker på, at vi i løbet af de allernærmeste dage gennem forhandlinger med Folketingets partier vil nå frem til en bred samling omkring et fælles udspil, der vil indeholde den danske